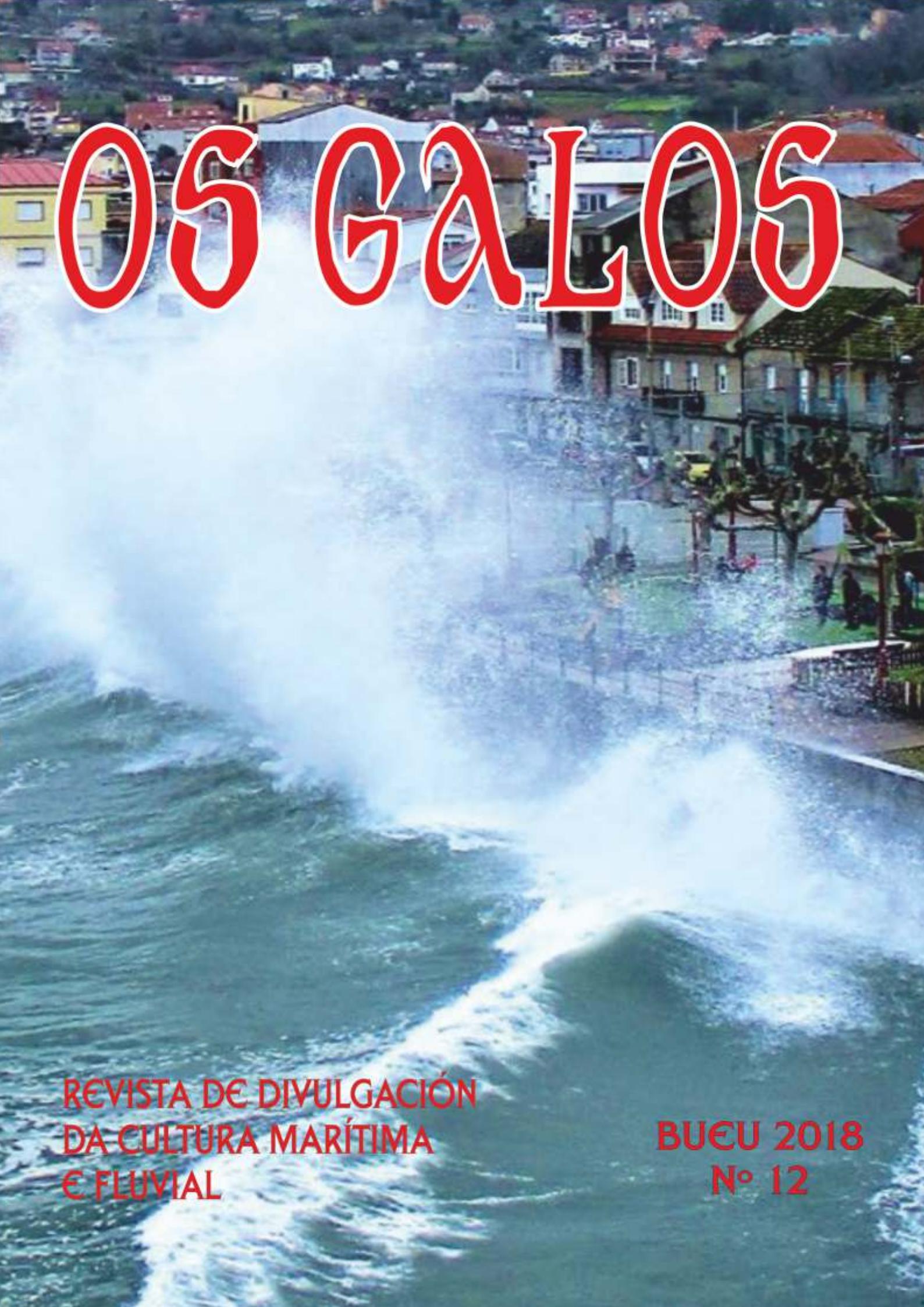

OS GALOS

REVISTA DE DIVULGACIÓN
DA CULTURA MARÍTIMA
E FLUVIAL

BU€U 2018
Nº 12

Lucía Novas

A LUZ solar envolve o teu corpo nunha arañeira de transparencia.
Es arxila primixenia, terra auténtica e forte, cheiro das primeiras
chuviñas humedecendo lenemente o chan natural e veraz.

Na túa pel tersa e bela, atopo o centeo verde, o sabor a pan,
as espigas quentes do tempo de agosto, as amoras acesas que
atraen coma desexos abstractos nas tarde cálidas.

Introdúzome nos teus ollos verde-auga, e es océano amplo
e refrescante, area branquíssima e fina, esponxa abalada polo mar.

Es luz que cobre as pedras cun manto de plenitude, ledicia
dun tempo aberto de ceo e de caricias, rocha ergueita e firme,
sementeira de amor e de proxectos de claridade tenra.

Areeiro incesante, duna que se moldea co agarimo, latexo
de vida, vento que revolve o branco océano e limpa e clarifica
o ceo inmenso.

Es lugar íntimo e recollido, abrazo de arroz, abella que se move
no universo, e acouga e dorme nun sono tranquilo.

Es compañoiro de azul profundo, de música de monte e bravura,
de cabos indómitos, de toxos amarelos e salitre purísimo.

A luz solar envolve o teu corpo nunha arañeira de transparencia
e sábeme a túa pel tersa a terra, panal e tempo aberto.

Do libro Epiderme de estío